

RELIGIÓ

MÉS INFORMACIÓ SOBRE L'ACTUALITAT RELIGIOSA A
<http://www.catalunyareligio.cat>

ENTREVISTA

JOSEP PLAYÀ MASET
Barcelona

La llum ha inspirat des de l'antiguitat els artistes. També Antoni Gaudí, que va voler construir la Sagrada Família segons els dictats de la natura per aconseguir que, malgrat la seva grandiositat, no trenqui l'harmonia i l'equilibri de l'entorn. D'aquell procés creatiu i dels seus secrets ens en parla Chiara Curti, arquitecta milanesa, professora de l'Ateneu Universitari Sant Pacià establerta a Barcelona, al seu llibre *Sagrada Família. Catedral de la llum*, editat per Triangle Books. Un volum il·lustrat amb 133 fotos de Pere Vivas i 40 imatges de diferents èpoques que recorren el temple des del 1882 fins avui.

Què la va induir a escriure sobre la Sagrada Família?

Jo vaig venir a Barcelona fa 21 anys i gairebé immediatament em van cridar de la Sagrada Família per exercir com a traductora en visites de protocol. Llavors em vaig enamorar de Gaudí. Després vaig treballar en la restauració de la seva tomba, una feina que encara porto al cor, i en altres encàrrecs. Però aquest llibre neix del regal de poder treballar en la restauració de la façana de la Nativitat, en concret en la vidriera del portal de la Fe, ja fa més de deu anys. Per no coincidir amb els visitants m'havia d'aixecar d'hora. Cada dia descobria una llum diferent que il·luminava imatges diferents. I ho vaig començar a registrar. Per moments vaig pensar que eren al·lucinacions meves i ho vaig comentar també amb mossèn [Lluís] Bonet. Vaig fer fotos. I en vaig parlar amb el fotògraf Pere Vivas, que havia conegut a l'editorial Triangle. Li vaig proposar de mirar junts la Sagrada Família, i això suposava de vegades aixecar-se a les cinc del matí per veu-

"Tots tenim dret a la bellesa de la Sagrada Família"

Chiara Curti

Arquitecta, autora de 'Sagrada Família. Catedral de la llum'

Chiara Curti davant de la façana del Naixement de la Sagrada Família de Barcelona

re com un raig de sol començava a il·luminar el temple. Naturalment, a partir d'aquí el fotògraf va tenir llibertat per començar a treballar.

I aquesta fascinació no s'acaba amb aquest llibre.

Espero que no. El 7 de novembre de l'any passa vaig presentar la meua tesi doctoral, *La vida relacional com a fonament de la Sagrada Família d'Antoni Gaudí*, que parteix de les memòries pràcticament desconegudes de Llorenç Matamala [escultor,

col·laborador i amic de Gaudí]. I ja tinc nous projectes i encàrrecs...

I què descobreix al seu llibre?

El primer és un bany d'humilitat. Semblava que sobre la façana de la Nativitat ja estava tot dit i crec que està tot per fer. La llum que il·lumina el temple és una altra clau de lectura de la creació de Gaudí. La Sagrada Família proposa cada dia una nova imatge per efecte de la llum. Els rajos de sol il·luminen a través dels finestrals aquest bosc de 52 columnes

que forma la nau central, amb col·lors freds al matí i càlids cap al tard. He entès perquè Gaudí va deixar determinats orificis. Per exemple, hi ha unes obertures en aquesta façana amb una inclinació que permet que en dies concrets, com el de la nativitat de sant Joan, el sol il·lumini el conjunt escultòric que descriu el Déu trinitari.

Suposo que es refereix a això quan diu que "la creació té el seu origen i vida en la llum".

Sí, i tampoc no és un fenomen

únic, es repeteix en catedrals com la de Chartres, Notre-Dame o Mallorca.

Gaudí va dir: "La vista és el sentit de la llum, de l'espai, de la plasticitat. La visió és la immensitat, veu el que hi ha i el que no hi ha".

Quan contemplem la façana de la Nativitat veiem rosaris, medalles, escenes de l'Antic Testament, l'ocell que vola o el jove que porta entre les seves mans una bomba Orsini, com la que els anarquistes van llançar en la seva època al Liceu... no hi ha res casual. De vegades, desitjaria que altres persones volguessin estudiar Gaudí i la seva obra, però més des de l'observació que des del coneixement. Quan acompanyo molts visitants a la Sagrada Família, m'adono que quan una cosa és bonica, tothom la vol veure i tenir-ne la seva pròpia visió.

Amb les entrades

"Em satisfà que sigui un temple que es construeix amb les almoines"

La llum no es pot amagar sota la taula, diuen els Evangelis.

I no es perverteix aquesta simbologia amb tants de turistes visitant la basilica?

A mi m'alegra veure-hi tanta gent. El contrari seria un club privat. Quan una cosa és bonica, tothom vol i té dret a veure-la i gaudir-ne. Em satisfà que un temple, que al seu dia es va dir "la catedral dels pobres", es construeixi amb les almoines procedents de les entrades. I m'agrada sentir comentaris entusiastes d'instagramers. Un dia, que en la meua família es debatia sobre si quedar-nos a Barcelona o marxar, la meua filla em va dir una cosa que em va semblar definitiva: "Tu no pots marxar, perquè no hi ha enlloc una Sagrada Família". I és veritat. No podria allunyar-me'n. No hi ha cap altra Sagrada Família.●